

Twitterende toekomst van web 3.0

Jacob van Kokswijk is parttime ICT-consultant bij Capgemini, veelgevraagd spreker bij congressen, lid van de stuurgroep Next Generation Networks initiative van de EU. (tm@kokswijk.nl, www.kokswijk.nl)

Hij keek triomfantelijk. De Hollander had met zijn vette buidel op de veiling dat mooie stukje bouwgrond wel weggekaapt, maar naar een bouwvergunning kon hij fluiten. Eindelijk zou de ambtelijke molen draaien. Elke keer weer de paden op, de laden in. De infrastructuur lag er, het netwerk was er klaar voor, deze vreemdeling zou de komende jaren van het kastje naar de muur worden geforward. De burgemeester zou hem welwillend aanhoren, de wethouder zou hem alle aandacht beloven, het bureel zou zijn aanvragen in ontvangst nemen, maar vooruitgang was voorbehouden aan de ge-

meenschap. Elke beweging rond het perceel zou worden opgevangen en gecommuniceerd met de toezichthoudende inspectie. Iedere stap in een winkel werd vastgelegd. Kenteken, creditcard, kinderen, capriolen, kassabonnen, ja zelfs zijn aankoop van potentiepillen, alles gaat de infrastructuur rond. De kaaskop is voorgoed vastgelegd in het pokerfacebook. Zijn vragen bouncen op een muur van glimlachen.

Dat wijdoenlekkertochniewatuwil-gedrag is in telecomland geen onbekende. Wie ooit een ringtone heeft besteld, ziet zijn pogingen om van de maandelijks afboeking af te raken vruchteloos verzenden in een langdradig callcenter achter een 09-betaalperminuutnummer.

Als je fouten ontdekt in je automatische afschrijving, blijft je klacht steken in het ronde archief. Opheffen van je abonnement kan alleen als je bij wijze van spreken neuspeuterend twaalf toetsen tegelijk indrukt. Kortom, wie de uitvoerende macht en de toegang tot het netwerk heeft, bepaalt de quality of service.

Zonder infrastructuur ben je nergens. Hoogste tijd voor verende krachten, voor social networks, voor *united consumers*, *the empowered customer* in een dynamische infrastructuur. Er lijkt een trend te zijn om zoveel mogelijk VPN aan te leggen en vervolgens daarop alleen de vertrouwelingen toe te laten. Het wachten is op een ****Jacob, hier ontbreekt een zin.****

Toen de telefoon nog een telefoon was, en geen combinatie van gameboy, smartcard, parkeermeterbetaler, biosboek, toeflitser, webcam, matchmaker en weet ik wat nog meer, toen

kon je er zeker van zijn dat het bij een anoniem telefoongesprek bleef. Nu krijg je bij de telefonische klacht van de *callster* een lijstje te horen van alle keren dat je contact hebt gehad en wat er is gezegd. En kan je amper je telefoonnummer intoetsen bij een helpdesk, om niet een week later te worden gebeld met de vraag of de klacht met de nieuwste versie kan worden verholpen, nu tegen een éénmalig zeer voordelig tarief, zonder veel moeite direct automatisch af te schrijven van je al bekendstaande bankrekening. Dit soort telefoonterreureur heeft een evenknie in de internetwereld. Daar denk je als *Mr.AtDotCom* onherkenbaar langs de websites te surfen, tot je ineens na een boeking een e-mailtje krijgt waarom je niet dat duurdere hotel hebt geboekt waar je zo lang naar gekeken hebt. Lijkt onschuldige aftersales marketing, maar is feitelijk hondsbrutale bemoeienis, waarbij men kennelijk verwacht dat je je voor je keuze verantwoordt. Het sluipt steeds verder. Nog niet zo lang geleden, ontdekte ik bij een budgetflyer dat elke keer als ik naar de prijs van een vlucht keek, de vlucht ietsje duur was geworden. Toen ik toevallig een keer vanaf een andere PC naar diezelfde reis informeerde, lag de prijs ineens weer op het oorspronkelijke niveau. Elke avond wissen van mijn spyware is nu een vaste gewoonte. Maar daarmee voorkom je niet dat je, al typend over de maagpijn die je van spam krijgt, een reclame voor Rannies naast je tekst ziet staan.

Het *spykalf* van de melkkoe is nu ook doorgedrongen in de internettelefonie. Prijzen variëren per keer dat je inlogt. En de *intruder-software* wordt steeds geraffineerder. Het begon met onschuldige cookies die via een scriptje gebruikers hielpen met instellingen op een website. Toen haalde Skype de krantenkoppen met de verborgen code die dwars door de bedrijfsfirewalls heen kruipt. Ook bij hotspots in cafe's en hotels pas-

seert er op de laptop allerhande aanmeldingen van privacy control en intrusion detection. Binnen de kortste keren kan jan-en-alleman je pc

verkennen en als het even lukt, jouw account ook misbruiken voor malversaties. Web 2.0 kan samenwerking scheppen, Web 3.0 kan een *twitterende* toekomst toveren, maar uiteindelijk gaat het erom dat je kunt omgaan met wat je hebt en controle houdt over wat er gebeurt. Want eigenlijk is al dat detecteren je reinste bonuskaartbeleid. CLI's, IP's, zodra je contact legt word je binnengehaald en vastgenageld. Wat je aan namen, adressen en creditcardnummers intoetst, gaat gelijk de *datamining* in. Je GSM geeft je positie in de file weer. Je ex krijgt een SMS-je dat je naderbij komt. Overal in de infrastructuur ben je herkend en gevolgd. Nog erger dan de camera's op straat: daar kun je nog even in de bosjes plassen. Nog even en de telefoon is je reukspoor voor de digitale speurhond. Laat ze dan wel een poepje ruiken!

Jacob van Kokswijk

Alles wat je intoetst, gaat de datamining in